

mellem de Børn, der ere under og over 16 Aar eller under og over 14 Aar. Alle disse unge Mennesker maa i Fremtiden gaa med deres Døbeseddel, ellers vilde det være aldeles umuligt at se, om de vare over eller under den Alder, og om det altsaa var tilladt dem overhovedet at købe Tobak enten til sig selv eller andre.

Jeg mener derfor ikke, det er Vejen, man skal gaa. Jeg har meget nøje drøftet denne Sag med Meningsfæller og andre Medlemmer her i Tinget og er kommen til det Resultat, at den eneste Vej er at appellere til Hjemmet og Skolen. Med andre Ord, det er gennem Opdragelse og Oplysning, man skal komme Ondet til Livs. Hvad skulle nu de stakkels Børn, der vokse op i vore Dage, sige om det at ryge? Børnene se fra deres tidligste Barmdom deres Fader ryge, mange Steder ogsaa deres Moder; de se deres store Søsken, baade Brødre og Søstre, ryge, og naar Lærerne komme i Besøg, saa ryge de, ja, ikke alene det, ogsaa Lærerinderne tage, naar de komme i Besøg, med Glæde deres Cigaret frem. Naar Børn saaledes se, at hele Verden ryger, baade Mænd og Kvinder, Lærere og Lærerinder, Fader og Moder, saa er det ikke saa underligt, at de faa en Følelse af, at det maa være noget overordentlig dejligt at ryge, og saa overvinde de lidt efter lidt de Vanskeligheder, der ere forbundne dermed, for en Nydelse maa det være, siden alle voksne, som de omgaas, ryge.

Der er efter min Mening kun et virksomt Middel, og det er, at Forældre, Lærere og Lærerinder oplyse Børnene om, hvor farligt det er at inlade sig paa den Nydelse i den unge Alder. Andre Veje er der efter min Mening ikke. At appellere til kommunale Vedtægter vil forvolde mange Vanskeligheder. Den ene Kommune har en Vedtægt, den anden en anden; i det ene Sogn kan man frit købe sin Tobak, i det andet ikke. At forstærke Politiet for at føre Tilsyn med den Slags Overtrædelser, tror jeg er en Vej, som er ret farlig og i og for sig unyttig. Jo mere forbudt det bliver for disse Børn, des større Fristelser er der til at overtræde Forbudet. Men kunne Forældrene i Hjemmene og Lærerne i Skolerne gennem Undervisning oplyse om Nikotinens Farlighed og derigennem paavirke Børnene, tror jeg, man kan modvirke dette Onde, som nu mange Steder maaske kan være til Børnenes Fortræd.

Jeg tror, at man overdriver i høj Grad den Fare, der er ved Tobaksrygning, men

er der Fare, er der efter min Mening kun den af mig anviste Vej at gaa. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at Lovforslaget bliver undersøgt, og at man prøver, hvad der kan gøres. Men jeg tror ikke, at vi gennem Lovgivningen komme ind paa en Vej, der fører til Maalet, man ønsker at naa. Og at vedtage Love, som ikke udføres i det virkelige Liv, er jeg ingen Tilhænger af. Vi have vedtaget adskillige Love, som ikke ere blevne udførte. Jeg behøver blot at nævne en saadan lille Lov som den saakaldte Hundelov. Den er bleven til Latter næsten hele Landet over, og den er kun i Anvendelse meget faa Steder. Overhovedet er det at vedtage Love, som indeholde Forbud mod dette eller hint, men som ikke blive opretholdt og efterfulgte i det praktiske Liv, ikke til Gavn for Lovgivningsmagten og heller ikke for den Befolkning, for hvilken vi give Lovene.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, Lørdag den 15. December, Kl. 1, med Dagsorden:

1) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 50—52 af 3. April 1900 om Indlemmelse under Staden København af en Del af Hvidovre Sogn (Valby-Distriktet), Sundby og Nathanaels Sogne paa Amager samt Brøndshøj Sogn.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Odense, Randers og Aarhus.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

4) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indskrænkning af Børns Tobaksrygning.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.